

**Iosephi Vicecomitis Ambrosiani Collegii Doctoris
Observationes Ecclesiasticæ In quo [!] de Antiquis
Baptismi Ritibus, ac Cæremonijs agitur**

Visconti, Giuseppe

Parisii, 1618

Cap. 14. Tempus dandi nominis in baptismo varium fuisse singulorum que
temporum vel locorum diuersitas allata, ac breuiter de Hebræorum, ac
Gentilium move, septimo, octauo, nono, vel decimo die ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64585](#)

Tempus dandi nominis in baptismo varium fuisse,
singulorumque temporum, vel locorum diuersitas
allata; ac breviter de Hæbreorum, & Gentili-
um more, septimo, octavo, nono, vel decimo die
pacis nomen imponendi.

C A P . X I I I .

Quod ita varium, & multiplex fuit, ut ni-
hil certi de eo statui, vel affirmari pos-
sit. Nam in Ecclesiæ Christianæ primordiis,
cum baptismi ceremonia simul omnes eodem
die sibi dabatur, sicut ex Apostolorum Actis, & S.
Dionysio colligitur, nomen non nisi in ipsa dabatur
ablutione dari solebat, postea, vbi suam ma-
turitatem Ecclesia assecuta est, certum tem-
pus nomini dando præfiniti caput. de quo ita
est apud sanctum Augustinum lib. 9. confess.
ubi tempus aduenit, quo me nomen dare oportet,
relatio rure Mediolanum remeauimus. Quodnam
vero illud fuerit, iure dubitare possemus, nisi Nomē da-
batur trib. Clementis Papæ I. autoritas suppeteret Epi-
stol. 3. de offic. sacerd. & cleric. vbi tribus mē-
sibus ante baptismum nomen dari, his verbis
præcepit: si quis fidelis voluerit existere, & desi-
derat baptizari, accedat ad sacerdotem suum, & ip-
si det nomen suum, atque ab eo audiat mysteria regni
celorum, ieiunii frequentib. operā impendat, ac semet-
ipsū in omnib. probet, ut tribus mensib. iā consumatis
in die festo possit baptizari. Post eius tamē tempora,

S. iiiij

Nominis solummodo quadraginta diebus ante baptismum, darin omnia consueuisse, ex Simoni dandi tempore ad 40 Epist. 1. decret. ad Himmer. Tara con-

dies deducimus, cum ait: sequitur de diversis

etiam. quodam tempore, prout unicuique libum

erit, improbabilis, & emendanda confusio, que

stris consacerdotibus non ratione authorata

est, sed sola temeritate presumitur, ut passim,

Episcopi beret. N. italitus Christi, seu apparitionis, ne non

dotum nomine a. e. A. postolorum, seu martyrum festiuitatibus iam

tifice appellat. re plebes baptisimi mysterium consequantur: con-

si bi prauilegium & apud nos, & apud omnes

fratres Dominicum specialiter cum Pentecoste in

descendat: quibus solis per annum diebus ad

Baptismi confluentibus generalia baptismatis tradicionem

tempus in cramenta, bis duntaxat electis, qui ante quadragesimam Paschate,

vel eodem amplius dies nomen dederint. Ad hoc

& Pent. rei confirmationem forte pertinet, quo

Concilio Laodiceno cap. 45. statutum:

portes post duas hebdomadas quadraginta quatuor

quam ad baptismum suscipi. cum enim baptismus

non quadraginta diuinum initio, sed in Pascham

celebritate conferri solet, nihil aliud res

tuit esse, id baptismum suscipi, quam nomine

tendi baptismatis causa in scriptis exhibe-

catechumenorum ordinem adiungi, ante qua-

tam vero Quadragesima hebdomadam vice

ad Paschatus solennia, quadraginta dies, i.

Nomen fin. 4. heb. illis paulo pauciores numerari, omnes intel-

4. Quadra- guunt. Rursus hoc tempus ad quartam semini-

genum dari hebdomadae quartae Quadragesima con-

quando etum est, ut demonstrant Ordo Romanus

expedit. fer. 4. hebdom 4. tit. de denunciat. scrutad-

lect. ut autem ad ecclesiam venerint, sicut diximus.
 scribuntur nomina infantum, vel corum, qui ipsos sus-
 cepturi sunt, & Diaconus clamet, dicens: Catechu-
 men procedat, & vocentur ipsi infantes ab Aco-
 lyto in Ecclesian per nomine, vel ordinem, sicut scri-
 ptis sunt: & paulo post, cum eiusdem nominis
 sacrif tabulis committeendi rationem in com-
 pendium redigeret; vocentur infantes ab Aco-
 lyto per nomine, vel ordinem, ut scriptis sunt, & fa-
 ciantur, ut prius. Et Rupertus Abbas lib. 4. de
 Diuin. Offic. cap. 18. de quart. fer. heb. d. quart.
 quadrag. ubi ait: unicæ pene Ecclesia proles, qui in
 per annum verbo predicationis nouâ gignere poterat,
 instantे solennitate Paschali h. ecclie nomine sua da-
 bat, & per sequentes dies usque ad ipsam Pasche
 solemnitatem audiens quisque regulam fidei, unde &
 Catechumenus dicitur (catechumenus n.que auditor
 interpretatur) lactatus & grandescens, tandem ple-
 na fidei in solennitate sancti baptiseric symbolum redi-
 deni, Christo commorieretur, & consurgebat. Quod
 etiam illis testimoniis facile confirmare pos-
 sumus, quibus anteā probatum est, eodem
 die in catechumenorum ordinem redactos es-
 se. Verum id quoque lectores admonere o-
 portet, nominis traditionem, quamvis nunc
 post multas ceremonias fieri soleat, tamen o-
 lim renunciatione, & plerisque aliis priorem
 extirisse, quemadmodum a S. Dionysio, &
 compluribus aliis grauissimis patribus tradi-
 tum est, in primisque ab Albino Flacco, qui
 lib. de Diuin. offic. cap. 16. sic ait: vocato nomine
 eius, dicitur: abrenuncias satana? Animaduer-
 tendum etiam est, veterem consuetudinem

Catechu-
 menus va-
 de dicitur.
 Nomen da-
 batur ante
 abrenun-
 ciationem.
 " Li. de Ec-
 cle Hie. at.
 cap. de ba-
 ptist.

Nominis
imponendi
40. diebus
ante baptis-
mum con-
fucudo.
durat apud
Moscoui-
tas.

Nomen
nuac im-
ponitur in
taptismo
ante octa-
uum diem,
& quire
Noimen
Heb. ei im-
ponebant.
octauo die

b Luc. r.
Iustricus
dies quin-
amesser.
Nundina
Dea unde
dicta

nominis quadraginta diebus ante baptismum
imponendi apud Moscouitas vigere: de
Sigismundus Liber de reb. Molcou, cap.
bapt. dixit: nato infante, mox accessitus sum
ante ianuam habitationis, in qua est pueras
fucudo. durat apud Deinde quadragesimo communiter die, nissim
agrotet, defertur in templum, & baptizatur.
multo magis Christianę pietati coveniente
reliqui fideles, ex quo adulorum baptiza-
cessauit, veteri more abolito, filiis suis
octauum diem, quo in lucem editi sunt, p
tismi tempore nomina imponunt. Nam
omnium hominum viræ, maximè puer
varia pericula, & insidiæ metuendæ fin
pientissimè fit, vt citò eis illud sacramenta
ministretur, quod ad æternam salutem co
quendam necessarium est. Adiuncta vero
est illa opportunitas, quod antiquorum
seruationibus affine videtur. Etenim Heb.
octauo die, cùm primi parétis crimen in
stros homines lethali contagione tráculi
carnis circuncisióne abolebant, suum nom
accipere tenebantur, vt, præter S. Ioann.
Baptistæ, & aliorum exempla, ex ipso hum
mus: postquam consummati sunt dies olio, et
cuncideretur puer, vocatu est nomen eius Iesu. R
mani etiam eundem diem obseruarunt: vob
bantque Iusticum, quo infantibus Iustitia
est expiatis nomina imponebant, manu
quidem nono die, vnde Nundina Dea, in
minis octauo, quia in maris conceptione

ac Cer.
 - baptisim
 zere: deg
 cou, cap
 rfitus fum
 puerperio
 men impo
 nis fontes
 tiz, am, s
 suenitque
 i bapnisi
 ijs suis an
 ti sunt,
 . Nam
 è puer
 dæ finit
 cramenti
 tem con
 ta vero
 uorum
 im Heb
 men in p
 trâfelin
 um non
 S. Rom
 iplo hum
 ocl, et c
 Iesu, Re
 runt vob
 us statio
 , manif
 Dea, fe
 tione p
 ester temporis, sicut meminerunt Iuuenalis Nomen
 sat. 9. Festus Pomp. verbo *lustrici*, Macrobius Romani
 1. Saturn. cap. 1. Plutarchus in quæstion. Cen- imponebâr
 tur. Roman. & inter recentiores Polydorus, quidē no- maribus
 Virgilius lib. 4. cap. 4. Alexander Sardus lib. 20 die, for- minis octa
 1. cap. 8. & Baronius tom. 1. Annal. ad ann. 10.
 Chrysl. 83. Soli Græci à reliquis gentibus non Græci no-
 nihil deflexerunt, de quibus etiam inter scri- men filijs
 ptores non conuenit: quorum alij, ut Aristoteles, imponebâr
 teles, septimo, alij decimo die cùm maribus, septimo,
 cùm sceminiis nullo discrimine nomen impo- vel deci-
 suisse, arbitrantur. Quare Hesychius apud mo die.
 Turneb. lib. 8. aduers. cap. 19. Τη δεκά, inquit,
 Τη μέρη τα ὀνόματα τοις Σφέσιν ετιθεοται:
 οὐδὲ Αριστοτέλης Τη εἰδούν θυσιν: quæ sic lat-
 inè reddimus: hac decima die nomina infantibus
 imponebant: Aristoteles autem septima, inquit,
 & Suid. verbo δεκάτῳ: mos Atheniensium,
 cuiusuit decima ab ortu infantis nocte conuocari
 paternos, maternosque cognatos, itisque præsentibus
 & nomina pueris indi, & immolari Diis, & conui- puerperij
 uio eatum illum excipi: Aristoteles autem septimo ceremo-
 dia facilitatum serbit. rursus verbo ἀμφορίᾳ: nix apud
 quintus ab ortu infantis dies, quo manus purgant, Athenien-
 quæ partum adiuuerunt, & infantes cursim cir- les.
 cum ades ferunt: dona itaque cognati mittunt,
 polypodes plerunque, & sepas: decimovero die no-
 men imponunt puer. Igitur dissidentes scripto-
 rum opiniones ita cœciliari posse existimo, vt
 vel alterutru diē eligere, vnicuiq; liberū fuerit Munera in
 vel Athenienses quidem decimo die, reliqui natalibus
 Græci sept. nomē imposuerint, quod ut citatis Puerorum.
 testimonij nihil aduersari videtur, ita à Cælio.

284 De Antiq. Bapt. rit. ac or.
Rhodigino lib. 22. antiqu. lect. cap. 12. Ale-
dro Sardo lib. 1. de morib. cap. 3. & Adm.
Turnebo lib. 8. Aduersar. cap. 19. indicatur
est.

Nomen, quod ante baptismum datur, in sacra-
bulas referri solitum, & quibus rationibus
de tabula recitatum esse multis de causis,
eius recitationem, baptizandos ad Hiero-
manu ductos esse.

CAP. XV.

IAm vero nomen in baptismo datum:
crarum literarum monumentis commu-
solitum esse, omnibus videbitur, si memori-
rint, ab Apostolicis usque temporibus diu-
tus institutum, & ecumenicis Conciliis con-
munitum, multorum Patrum, Dionysij Atte-
pagitae de bapt. Cyrilli Hierosolymitanii
teh. 1. mystag. Gregorij Nysseni orat, adiu-
eos, qui differ. bapt. Augustini lib. 1. de sym-
nomina & aliorum testimoniis corroboratum, ad
ptizatorum Idiem diurna ecclesia consuetudine de-
in tabularium se, propterea, ne qua omnino negligientia
referenda, repereret, in part. 4. Act. eccl. Mediol. ins-
tit. Cincell. iubentur Curiones baptizato-
rum libros quotannis in tabularium refer-
quod renouatum est part. 6. in tabel. errat.
mulct. cleric. tit. de Parochis, animarum
Cur bapti. curatoribus. Id tamen quibus rationibus
zando:um teres Patres instituerint, ex Gentilium simi-